

16/01/08

Celebrada a l'Hospital de l'Esperança una nova Sessió de l'Agència, que organitza l'ASP

EL PALUDISME, A REVISIÓ

Dins del cicle de debats científics que organitza l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASP) "Les sessions de l'Agència", s'acaba de debatre la situació del paludisme a Barcelona i al conjunt de Catalunya. L'interrogant que s'ha tractat de respondre en la trobada és si ens trobem davant d'una malaltia emergent o reemergent. A tot Europa es registren prop de 14.000 casos anuals, amb un 2% de mortalitat. Al món cada any hi ha 100 milions d'afectats, focalitzats en un conjunt de 107 països on la malaltia és endèmica.

La sessió ha estat dirigida pel Dr. **Joaquim Gascón**, del departament de Salut Internacional de l'Hospital Clínic, i hi ha intervingut el Dr. **Joan Pau Millet**, de l'ASP, el Dr. **José Santos**, de la Unitat de Malaltia Tropical de Drassanes així com l'expert **Víctor Peracho**, responsable de Zoonosi i Higiene Pública a l'ASP. Tots tres han coincidit a considerar rellevant la presència de la malària o paludisme a Catalunya i Barcelona, en especial pel que fa a casos importats. De nou un dels assumptes més repetits ha estat la necessitat d'una correcta quimioprofilaxi, que garantirà la no aparició de la malaltia entre els viatgers desplaçats a zones endèmiques. Entre els casos tractats hi ha el de Guinea Equatorial, d'on provenen la majoria de casos diagnosticats al nostre país.

Joan Pau Millet, des del Servei d'Epidemiologia de l'ASP insisteix en la baixa sensació de risc que acompanya la malaltia i en la dificultat que apareix sovint per identificar els símptomes. El paludisme va associat a importants conseqüències socials i econòmiques allà on es manifesta amb més força. Entre 1989 i 2005 es van declarar 997 casos a Barcelona, el que suposa una taxa de 3,5 casos per 100.000 habitants, mentre que Catalunya i Espanya es troben en taxes més baixes d'incidència. El 43,7% dels casos importats d'Àfrica provenen de Guinea Equatorial, el que podria explicar-se per la llarga relació entre Espanya i el país subsaharià i la facilitat pels desplaçaments a la península que tenen les famílies vinculades a aquell país. Encara hi ha pocs estudis sobre aquest context en particular.

Víctor Peracho, que en el debat va abordar la vigilància i control dels vectors, insisteix especialment en la necessitat d'intervenir amb una xarxa d'ampli espectre per abordar el problema. Considera que cal coordinar a tots els actors implicats fent prevenció i vigilància però també desplegant els correctes mecanismes de control dels vectors o transmissors del paràsit. Peracho consideraria un èxit si es produís un correcte fluxe d'informació entre epidemiologia, els centres de salut i hospitals i els equip de control de plagues.

Finalment, tots els participants van voler fer autocrítica en reconèixer la important subnotificació de casos que pot estar produint-se en els sistemes de vigilància de la malaltia.

Més informació: www.aspb.cat